

Свириденко А.Ю.,
аспірант кафедри теорії та історії педагогіки
Гуманітарного інституту
Київського університету імені Бориса Грінченка

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ОСНОВ БЕЗПЕКИ ЖИТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто етапи становлення навчальної дисципліни «Основи безпеки життєдіяльності» (ОБЖД) в Україні, відстежується еволюція у формулюванні її завдань у вітчизняній педагогічній спадщині, (зокрема, з ідеями К.Д.Ушинського), піддаються аналізу проблеми та перспективи професійної підготовки вчителів з основ безпеки життєдіяльності у контексті концепції сучасної освіти.

Ключові слова: *вища освіта, педагогічна діяльність, основи безпеки життєдіяльності, безпека, здоров'я, професійна підготовка.*

Останнім часом перед системою професійної освіти України постали принципово нові завдання, зумовлені підвищенням ролі особистості учителя як фахівця і громадянина у нових соціально-економічних умовах. Інтеграційні процеси, що розпочалися у європейській вищій освіті наприкінці минулого століття, та знайшли відображення у Болонській Конвенції (1999) та Берлінській Декларації (2003), актуалізували необхідність пошуку спільних стандартів підготовки фахівців різних напрямів в українських закладах вищої освіти.

В умовах перебудови, створення нової концепції розвитку освіти в Україні не втрачає актуальності звернення до скарбниці педагогічної думки, адже значна частина творів корифеїв педагогічної науки і досі містить орієнтири для педагогічної діяльності сьогодення, як, наприклад, «Педагогічна антропологія» Ушинського К.Д. [5], одного із засновників

вітчизняної педагогіки. Актуальними видаються його думки щодо завдань початкового навчання та змісту освіти в цілому. За К.Д. Ушинським, окрім надання необхідних для дітей знань та умінь (читати, писати, рахувати) чи не найважливіша роль освіти полягає в отриманні загального уявлення про навколишній світ, людське життя та його закони, світобудову тощо. Отже, зміст освіти корелює зі змістом виховання і включає акцент на цінності життя людини, її суспільної діяльності та відносин. У цьому полягає і визначальний зміст сучасної освіти, де питання життя людини та безпеки її життєдіяльності набувають важливого значення.

Як реалізуються ці завдання в сучасній українській освіті, яким чином навчання з безпеки життєдіяльності людини продовжує і розвиває традиції вітчизняної педагогічної науки, – таким питанням присвячена ця стаття.

Сучасний розвиток України вимагає подальшого вдосконалення системи підготовки вчителя як особистості, здатної ставити та вирішувати важливі й необхідні завдання щодо проблем безпеки, які постають перед загальноосвітньою школою на якісно новому рівні. Учитель, виступаючи гарантом збереження життя й здоров'я дітей, повинен не тільки вміти створювати безпечні, комфортні та результативні умови навчально-виховного процесу, а й формувати в учнів культуру безпеки – озброїти учнів необхідними знаннями, уміннями й навичками з безпеки життєдіяльності.

Одним з шляхів вирішення поставлених проблем є формування нового мислення, нових знань та умінь, що спрямовані на зміну підходів до розуміння розвитку цивілізації як необхідного чинника виживання людства. Таке завдання не можливо вирішити без відновлення підготовки майбутніх учителів, змін у змісті шкільної освіти, оскільки інститут освіти є найбільш масовим інститутом формування індивідуальної та суспільної свідомості.

Оскільки, нове світобачення, нові реалії суспільного життя вимагали нових знань щодо відносин в системі «людина – суспільство – природа», питання безпеки життєдіяльності людини постало надто актуально. Тому вже на початку 90-х років минулого століття в усіх вітчизняних закладах освіти

було започатковано вивчення обов'язкового курсу «Основи безпеки життєдіяльності», а у 2001 році українськими фахівцями (за участі: В.О. Кузнецова, В.А. Лук'янчикова, Н.В. Малишевої, В.В. Мухіна та ін.) розроблено проект Концепції освіти в напрямі «Безпека життя і діяльності людини». В той же час Міністерством освіти та науки України й досі не визначено стандарти підготовки вчителів до викладання курсу «Основи безпеки життєдіяльності». Необхідність підготовки учителів з ОБЖД, з одного боку, та відсутності цього фаху у переліку педагогічних спеціальностей, з іншого, створює серйозну проблему у питанні підготовки фахівців (підготовка вчителів з даної спеціальності здійснюється тільки в рамках додаткової спеціалізації) [1].

Варто відзначити, що введення основ безпеки життєдіяльності як початкової дисципліни наприкінці минулого століття стало значним досягненням освітньої системи в галузі безпеки, але відсутність чітко визначених принципів організації професійної підготовки у вищих школах, підходів до підбору самого дидактичного матеріалу, вибору ефективних форм і методів роботи з майбутніми вчителями спонукає звернутися до вивчення досвіду у становленні навчальної дисципліни «Основи безпеки життєдіяльності» для остаточної реалізації Концепції освіти в цьому напрямі [2].

Уперше дисципліну "Безпека життєдіяльності" почали викладати у МВТУ ім. Баумана (Росія) у 1989 році. З програми, яку розробили фахівці цього університету, випливало, що метою безпеки життєдіяльності є захист людини, яка перебуває у техносфері, від негативної дії чинників антропогенного та природного походження. Тоді ж у Ленінграді (Санкт-Петербурзі) створено власну школу фахівців з цієї галузі, які дотримувались концепції, що безпека життєдіяльності – це новий науковий напрямок, зміст якого полягає у виявленні закономірностей появи різного роду небезпек та розробленні відповідних методів і засобів захисту людини у будь-яких

умовах її життя, і яка є фундаментом загальної освіти спеціалістів різних спеціальностей і професій.

На той час в Україні не існувало окремої школи з безпеки життєдіяльності. Першою програмою нової дисципліни стала "Програма для педагогічних інститутів". Програма була складена на основі рекомендації Науково-методичної ради з безпеки життєдіяльності Держкомосвіти СРСР.

Після розпаду СРСР у Росії процес становлення безпеки життєдіяльності як навчальної дисципліни, розпочатий наприкінці 80-х – початку 90-х років ХХ століття, інтенсивно поширювався. Окрім того, почали розроблятися теоретичні засади безпеки життєдіяльності та становлення її як наукової галузі. Перші п'ять років після проголошення незалежності України (1991 – 1995) характеризуються як період становлення освітянського напрямку "Безпека життєдіяльності" у вищій школі. У цей час було розроблено і видано низку навчальних посібників для вищих закладів освіти та підручників для середньої школи.

Державною програмою навчання та підвищення рівня знань працівників, населення України з питань охорони праці на 1996—2000 роки передбачалося здійснювати підготовку населення з питань охорони праці, починаючи з дошкільного віку, через мережу навчальних закладів усіх рівнів. Варто зазначити, що у 1999/2000 навчальному році згідно з наказом Міністерства освіти України від 18.08.1999 року № 300 у загальноосвітніх закладах був запроваджений курс основ безпеки життєдіяльності (ОБЖД).

Спільним наказом Міністерства освіти України та Штабу цивільної оборони України від 20.06.1995 року № 182/200 у навчальні плани вищих навчальних закладів України введено нормативну дисципліну "Безпека життєдіяльності".

Безперечно, що Програма відіграла позитивну роль у навчальному процесі. Але, як з об'єктивних, так і з суб'єктивних причин неодноразово піддавалася справедливій критиці, оскільки майже увесь час відводився на

розгляд питань безпеки життєдіяльності в умовах надзвичайних ситуацій і не було поставлено акцент на вивчення теоретичних знань з ОБЖД [3].

Друга Програма нормативної дисципліни "Безпека життєдіяльності" для вищих закладів освіти була затверджена наприкінці 1998 року. У ній з'явилося багато теоретичних положень, часто відірваних від реального життя. На сьогодні навчальною програмою з безпеки життєдіяльності є програма з нормативної дисципліни "Безпека життєдіяльності" для студентів вищих навчальних закладів освітніх рівнів "неповна вища освіта" та "базова вища освіта" всіх спеціальностей. У програмі відображені сучасні тенденції розв'язання проблем безпеки людини, врахований досвід європейської системи освіти у сфері ризику, Концепції ООН "Про сталий людський розвиток", інших міжнародних та національних документів. Зусиллями фахівців Міністерства освіти і науки України у 2001 році розроблені блоки змістовних модулів з БЖД [2].

На сьогодні ОБЖД – нормативна (обов'язкова) дисципліна для студентів вищих навчальних закладів, що включена в освітньо-професійні програми (ОПП) підготовки фахівців будь-якої спеціальності та напряму спеціалізації [1, 9].

За короткий термін її існування з'явилися два зовсім різних підходи щодо її викладання у вищих навчальних закладах. Один з них розроблено науково-методичною комісією з безпеки життєдіяльності науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України. Голова цієї комісії В. М. Заплатинський дає чітку концепцію вивчення блоку дисциплін з питань безпеки людини на різних етапах навчально-виховного процесу: знання з нормативних дисциплін БЖД, "Екологія", "Основи охорони праці" здобуваються на етапі підготовки студентів за програмою "Бакалавр", а дисциплін "Цивільна оборона" й "Охорона праці в галузі" – на етапі підготовки за програмою "Магістр".

Інший підхід полягає в об'єднанні вищезазначених навчальних дисциплін в одну нормативну навчальну дисципліну під назвою

"Освітологія". Такий підхід відповідає стратегії входження України в європейський освітянський простір (Болонський процес) і, безперечно, має право на існування [1, 5].

Сьогодні БЖД як галузь наукових знань глибоко вивчає проблеми безпеки життєдіяльності, намагаючись охопити всі сфери життя і діяльності людини. Вона сміливо розширює свою "територію" досліджуваних проблем і вже довела свою життєздатність. А нинішні тенденції подальшого її розвитку і вдосконалення лише продовжують її еволюційний шлях.

Таким чином, можна зробити висновок, що прийнятні умови життєдіяльності людини значною мірою ґрунтуються на забезпеченні належних умов безпеки перебування людини у навколишньому середовищі. А поява наукової галузі знань про безпеку життєдіяльності людини – це закономірний процес розвитку сучасної світи, який обумовлюється, з одного боку, бурхливим розвитком науково-технічного прогресу, процесами глобалізації і створенням комфортних умов життя для людини, а з іншого – зростанням різного роду небезпек.

Джерела:

1. Кобилянський О.В. Проблеми підготовки спеціалістів з безпеки життєдіяльності у вищих навчальних закладах // Матеріали VIII МНПК «Гуманізм та освіта» – 2006. – 11-13 червня 2006 року. – Вінниця: Вінницький національний технічний університет, 2006.
2. Кузнецов В.О., Мухін В.В., Буров О.Ю. та ін. Концепція освіти з напрямку «Безпека життя і діяльності людини» // Інформаційний вісник «Вища освіта». – К.: Видавництво науково-методичного центру вищої освіти МОНУ, 2001. – №6. – С. 6-17.
3. Мягченко О.П. Безпека життєдіяльності людини і суспільства [Текст] : навч.посібник/ О. П. Мягченко. - К.: ЦУЛ, 2010. -384 с.

4. Струбицький В. В. К.Д. Ушинський про підготовку вчителя / В. В. Струбицький // Педагогічні ідеї К. Д. Ушинського. – К.: Вища школа, 1974. – 339 с. – С. 223-231.

5. Ушинський К.Д. Вибрані педагогічні твори. Т.2 – К.: Радянська школа, 1983. – 358 с.

В статье представлены этапы становления учебной дисциплины «Основы безопасности жизнедеятельности» (ОБЖД) в Украине, показана эволюция в формировании ее задач в отечественной педагогической мысли (в частности идеи К.Д.Ушинского), обозначен анализ проблемы и перспективы профессиональной подготовки учителей по основам безопасности жизнедеятельности в контексте концепции современного образования.

Ключевые слова: *высшее образование, педагогическая деятельность, основы безопасности жизнедеятельности, здоровье, профессиональная подготовка.*

The article presents the stages of development of the discipline "Basics of Life Safety" (OBZHD) in Ukraine, shows the evolution in the formation of its tasks in the national educational thoughts (including ideas K.D. Ushynskii), designated analysis problems and perspectives of teacher training in the basics of life safety in the context of the concept of modern education.

Key words: *higher education, teaching activities, the basics of life safety, security and health, professional training.*